

PROTOKÓŁ POSIEDZENIA RADY NAUKOWEJ WYDZIAŁU PRAWA I ADMINISTRACJI UNIwersYTETU
SZCZECIŃSKIEGO z dnia 28 marca 2025 r.

UNIwersYTET SZCZECIŃSKI
RADA NAUKOWA
Wydziału Prawa i Administracji
ul. G. Narutowicza 17A, 70-240 Szczecin
tel. 91 444 28 26

N-SN07-001-7/2025

PROTOKÓŁ
posiedzenia
Rady Naukowej
Wydziału Prawa i Administracji
Uniwersytetu Szczecińskiego
- obrona rozprawy doktorskiej
mgra Huberta Kocura

28 marca 2025 r. (piątek)

godz. 10.00

Smalek

**PROTOKÓŁ
POSIEDZENIA RADY NAUKOWEJ WYDZIAŁU PRAWA I ADMINISTRACJI
UNIWERSYTETU SZCZECIŃSKIEGO W DNIU 28 MARCA 2025 R.**

Głos zabrała Przewodnicząca Rady Naukowej Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego dr hab. Ewelina Cała-Wacinkiewicz, prof. US, która po otwarciu posiedzenia powitała i przedstawiła Recenzentów pracy: dr hab. Ewę Kruk, prof. UMCS (Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie), dr hab. Krzysztofa Woźniewskiego, prof. UG (Uniwersytet Gdański) oraz nieobecnego na posiedzeniu dra hab. Radosława Olszewskiego, prof. UŁ (Uniwersytet Łódzki). Przewodnicząca powitała oraz przedstawiła Promotor rozprawy doktorskiej: prof. dr hab. Hannę Paluszkiewicz (Uniwersytet Szczeciński). Następnie Przewodnicząca powitała członków Rady Naukowej Wydziału oraz zaproszonych gości.

Przewodnicząca poinformowała członków Rady Naukowej Wydziału, że dnia 31 stycznia 2025 r. Rada Naukowa Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego po uzyskaniu przez mgra Huberta Kocura pozytywnych recenzji rozprawy doktorskiej podjęła uchwałę w sprawie dopuszczenia kandydata do publicznej obrony rozprawy doktorskiej pt. „Analiza dogmatycznoprawna e-czynności procesowych w polskim prawie karnym procesowym”.

Przewodnicząca poprosiła Promotor prof. dr hab. Hannę Paluszkiewicz o przedstawienie sylwetki kandydata.

Promotor podziękowała za możliwość przeprowadzenia obrony, a następnie przedstawiła sylwetkę Doktoranta, wskazując, że mgr Hubert Kocur w 2015 r. rozpoczął studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Zielonogórskiego, które ukończył w 2020 r. z oceną bardzo dobrą. W trakcie studiów okazał się doskonałym studentem, wielokrotnie nagradzonym zarówno za wyniki w nauce, jak i za działalność organizacyjną. Był jednym z najbardziej aktywnych studentów, angażującym się w działalność kół naukowych. Działał również na szczeblu krajowym w ramach organizacji studenckich. Po ukończeniu studiów Doktorant podjął aplikację prawniczą, obecnie odbywa ją na trzecim roku. Jednocześnie dostał się do Szkoły Doktorskiej Uniwersytetu Szczecińskiego, gdzie przygotował rozprawę doktorską. Promotor podkreśliła, że mgr Hubert Kocur jest pierwszym absolwentem Wydziału Prawa Uniwersytetu Zielonogórskiego, który wybrał ścieżkę naukową i doszedł do tak zaawansowanego etapu kariery akademickiej, jakim jest dzisiejszy dzień. Obecnie jest aplikantem III roku aplikacji radcowskiej. W czasie studiów doktoranckich Doktorant był członkiem koła naukowego doktorantów. Otrzymał nagrodę Dyrektora Szkoły Doktorskiej w kategorii „Doktorant Roku 2022”, a także nagrodę Santander dla społeczności akademickiej w tym samym roku. Był również członkiem zespołu ds. promocji Szkoły Doktorskiej, gdzie aktywnie angażował się w działalność organizacyjną i współorganizował przedsięwzięcia naukowe. Przygotowywał także publikacje i artykuły naukowe. Doktorant uczestniczył w pracach zespołu Prawa służb mundurowych, a także w ramach Akademii Młodego Prawnika,

gdzie brał aktywny udział w wydarzeniach naukowych. Współorganizował dwie konferencje naukowe, których powodzenie nie byłoby możliwe bez jego zaangażowania. Promotor zwróciła również uwagę na zainteresowania pozanaukowe Doktoranta, podkreślając, że w wolnym czasie jest on pasjonatem podróży i motocykli. Wskazała, że kariera naukowa, aspiracje oraz potencjał badawczy Doktoranta zasługują na bardzo wysoką ocenę, a dzisiejsza obrona otwiera przed nim nowy, ważny etap życia zawodowego i naukowego.

Przewodnicząca poprosiła mgra Huberta Kocura o przedstawienie autoreferatu.

Głos zabrał mgr Hubert Kocur i wygłosił autoreferat, który stanowi Załącznik nr 1 do niniejszego protokołu.

Przewodnicząca podziękowała mgr Hubertowi Kocurovi. Następnie wskazała, iż recenzje zostały udostępnione Radzie Naukowej Wydziału i zwróciła się z prośbą do dr hab. Ewy Kruk, prof. UMCS o zaprezentowanie sumarycznych wniosków, które wypływają z recenzji.

Głos zabrała Recenzentka dr hab. Ewa Kruk, prof. UMCS, która podziękowała za powierzenie funkcji recenzenta w przewodzie doktorskim. Recenzentka podkreśliła, że jest to dla niej zaszczyt, a także wyjątkowa okazja do oceny nowatorskiej pracy w dziedzinie prawa procesowego. Recenzentka wskazała, że rozprawa doktorska mgra Huberta Kocura to praca merytorycznie bardzo solidna, wyróżniająca się zarówno kompleksowym podejściem do problematyki informatyzacji czynności procesowych, jak i dostosowania procedur do współczesnej rzeczywistości prawnej oraz wymogów funkcjonowania organów procesowych. Podkreśliła, że praca odzwierciedla wiedzę i doświadczenie Doktoranta – wszystkie kwestie przedstawione w dysertacji brzmią wiarygodnie i są właściwie uzasadnione. Recenzentka zwróciła uwagę na stanowczość wyrażanych poglądów w pozytywnym znaczeniu tego określenia – używane przez Doktoranta sformułowania autorytatywne świadczą o pewności poglądów i przekonaniu co do głoszonych treści. Hipotezy pracy zostały solidnie opracowane, a Recenzentka zgadza się ze wszystkimi konkluzjami pracy, w tym z tymi dotyczącymi uczestników postępowania oraz problemów osób z niepełnosprawnościami i ograniczeniami transportowymi. Recenzentka szczegółowo omówiła rozdział pierwszy, zatytułowany „Informatyzacja postępowania i technologiczne tło czynności procesowych”. Zwróciła uwagę na trafne wskazanie pozytywnych efektów informatyzacji, w tym usprawnienie działania organów procesowych i poprawę dostępności czynności dla uczestników ograniczonych transportowo lub niepełnosprawnych. Jednocześnie Recenzentka zauważyła, że w tym rozdziale nieco ograniczona została analiza czynników ryzyka, które mogą utrudniać uzyskanie dowodu i jego późniejszą ocenę przez organy procesowe. Wskazała na potrzebę doprecyzowania problematyki w kontekście art. 177 §1 lit. a Kodeksu postępowania karnego, dotyczącego oceny dowodu uzyskanego od osób wymagających szczególnego wsparcia, co w pełni nie zostało omówione w tym fragmencie pracy. W rozdziale drugim, dotyczącym znaczenia internetu w przeprowadzaniu czynności procesowych, Recenzentka doceniła

wnikliwe ujęcie zagrożeń, takich jak przypadkowe usunięcie akt w systemie elektronicznym, działania hakerskie, ryzyko wycieku danych osobowych oraz konsekwencje dla integralności postępowania. Podkreśliła, że Doktorant słusznie połączył perspektywę techniczną z prawną, choć pewne zagadnienia wymagałyby szerszego komentarza – np. skutki błędów systemowych dla oceny dowodu i zachowania zasad procesu karnego. Recenzentka bardzo wysoko oceniła rozdział trzeci, poświęcony podmiotowym aspektom czynności procesowych. Doktorant przedstawił w nim szeroką literaturę przedmiotu, a wnioski oparł zarówno na analizie istniejących regulacji, jak i własnym stanowisku. Zwrócono uwagę, że fragmenty dotyczące przesłuchania oskarżonego (strony 135–136) są ujęte dość ogólnikowo, jednak w innych miejscach pracy zagadnienia te zostały przedstawione w sposób wyczerpujący, w tym uwzględniono znaczenie art. 148a oraz 151 §2 Kodeksu postępowania karnego. W rozdziale czwartym, „Ocena wybranych czynności w świetle zasad procesowych”, Recenzentka podkreśliła znaczenie analizy informatyzacji postępowania zarówno na etapie przygotowawczym, jak i sądowym, w powiązaniu z zasadami procesowymi. Wskazała, że Doktorant prawidłowo omówił zabezpieczenia praw uczestników postępowania, jednocześnie sugerując możliwość rozdzielenia zagadnień dotyczących hybrydowego posiedzenia na dwa podpunkty: zasady obowiązujące oraz praktyczną realizację tych zasad. Recenzentka podkreśliła także potrzebę pogłębienia analizy zasad prawa do sądu, prawa do obrony oraz domniemania niewinności, zwłaszcza w kontekście przesłuchania podejrzanego i oceny jego zachowania przez organ prowadzący czynność. Recenzentka doceniła rozdział piąty oraz wnioski końcowe, zaznaczając, że propozycje przedstawione przez Doktoranta są rzetelnie udokumentowane, logiczne i mogą stanowić istotny wkład w rozwój praktyki prawnej i standardów proceduralnych. Podsumowując, Recenzentka wskazała, że rozprawa doktorska mgra Huberta Kocura stanowi samodzielne i oryginalne opracowanie problemu naukowego, w którym Autor wykazał się zarówno znajomością zagadnień teoretyczno-prawnych, jak i warsztatem badawczym oraz umiejętnością prezentowania wyników badań. Praca spełnia wymagania określone w art. 187 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, dlatego Recenzentka wnioskuje o dopuszczenie Doktoranta do dalszych czynności postępowania o nadanie stopnia doktora.

Recenzentka sformułowała następujące pytania do Doktoranta:

1. W jakim stopniu informatyzacja wpływa na ocenę dowodu przez organy procesowe, zwłaszcza w przypadku osób z niepełnosprawnościami lub ograniczonych transportowo?
2. Czy możliwe jest dalsze zwiększenie dostępności postępowania np. zdalnego podpisania protokołu bez naruszania zasad procesu karnego i bezpieczeństwa dowodów?

Przewodnicząca podziękowała *recenzentce dr hab. Ewie Kruk, prof. UMCS* i poprosiła recenzenta *dr hab. Krzysztofa Woźniewskiego, prof. UG* o zaprezentowanie recenzji.

Głos zabrał Recenzent dr hab. Krzysztof Woźniowski, prof. UG, który podziękował za zaproszenie do pełnienia funkcji recenzenta w przewodzie doktorskim. Recenzent podkreślił, że jest to dla niego zaszczyt, zwłaszcza iż tematykę czynności procesowych w formie elektronicznej zna osobiście i traktuje ją jako niezwykle istotną w kontekście współczesnego prawa karnego procesowego. Wskazał, że rozprawa doktorska mgra Huberta Kocura wnosi istotny wkład do badań nad elektronicznymi formami czynności procesowych i jest jedną z pierwszych kompleksowych prac w tym zakresie w polskiej doktrynie. Recenzent zaznaczył, że rozprawa spełnia wymogi określone w art. 187 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, wykazując samodzielność badawczą autora oraz zdolność do rozwiązywania nowych problemów naukowych. Temat elektronicznych czynności procesowych jest nowatorski i ze względu na rosnącą elektronizację życia społecznego i wymiaru sprawiedliwości – w pełni aktualny. Recenzent szczegółowo odniósł się do struktur i stron formalnych pracy, podkreślając poprawność językową, logiczny układ rozdziałów oraz wyraźne wyodrębnienie celów badawczych i hipotez. Zaznaczył, że Doktorant wykazuje głęboką znajomość zarówno klasycznych czynności procesowych, jak i ich elektronicznych odpowiedników, co umożliwia czytelnikowi zrozumienie nowych mechanizmów bez wcześniejszego doświadczenia w zakresie technologii informatycznych. W ocenie Recenzenta największą zaletą pracy jest uporządkowanie wiedzy o elektronicznych czynnościach procesowych oraz wprowadzenie pierwszej w polskiej doktrynie definicji elektronicznej czynności procesowej, obejmującej zarówno aspekt pozytywny (działanie organu), jak i modalny (wymogi proceduralne i skutki prawne). Autor zaproponował również klasyfikację czynności elektronicznych, opartą na czytelnych kryteriach, co umożliwia porównanie ich z tradycyjnymi, analogowymi czynnościami procesowymi i stanowi istotny krok w porządkowaniu tej problematyki. Recenzent podkreślił, że Doktorant wskazał na praktyczne i teoretyczne aspekty bezpieczeństwa elektronicznej formy czynności procesowych, w tym zabezpieczenie dowodów i integralność danych poprzez zastosowanie protokołu MD5, co jest innowacyjne, choć wymaga uwzględnienia potencjalnych ograniczeń technologicznych i ryzyka naruszenia procedur przez osoby trzecie. Recenzent zasugerował możliwość dalszego rozwoju rozważań nad bezpieczeństwem informatycznym i porównań z rozwiązaniami obowiązującymi w innych krajach, np. w Niemczech, Francji czy systemach anglosaskich, co mogłoby wzbogacić kontekst praktyczny pracy. W odniesieniu do rozdziału poświęconego podmiotowym i modalnym uwarunkowaniom czynności procesowych, Recenzent wskazał, że Doktorant skutecznie przeniósł klasyczne wymagania modalne na grunt elektronicznych czynności procesowych, ukazując zarówno pozytywne skutki zastosowania technologii, jak i potencjalne wyzwania. Recenzent zasugerował jedynie możliwość pogłębienia analizy dotyczącej negatywnych konsekwencji historycznej formy czynności procesowej, które mogą ujawnić się w kontekście przejścia do wersji elektronicznej. Recenzent wysoko ocenił praktyczne znaczenie pracy, wskazując, że propozycje autora mogą stanowić istotny wkład w kształtowanie przyszłych standardów legislacyjnych dotyczących czynności elektronicznych w procesie karnym. Zwrócił uwagę, że praca pokazuje połączenie wiedzy tradycyjnej (analogowej) z nowoczesnym podejściem cyfrowym, co jest rzadko spotykane i bardzo cenne

z punktu widzenia praktyki i teorii prawa karnego procesowego. Podsumowując, Recenzent stwierdził, że rozprawa doktorska mgra Huberta Kocura jest samodzielnym i oryginalnym opracowaniem, spełniającym wymagania przewidziane w art. 187 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Autor wykazał się znajomością zagadnień teoretyczno-prawnych, umiejętnością prowadzenia badań naukowych oraz prezentowania wniosków w sposób klarowny i merytoryczny. Recenzent wnioskuje o dopuszczenie Doktoranta do dalszych czynności postępowania o nadanie stopnia doktora.

Recenzent sformułował następujące pytania do Doktoranta:

1. Czy możliwe jest pełne zastąpienie tradycyjnych czynności procesowych ich elektronicznymi odpowiednikami? W jakim stopniu elektroniczna forma czynności procesowych zachowuje pełną prawidłowość proceduralną i możliwość kontroli organów procesowych?
2. Jakie mechanizmy informatyczne można wprowadzić, aby zwiększyć bezpieczeństwo i niezawodność elektronicznych czynności procesowych – wykorzystanie protokołu MD5?
3. Czy w ocenie Doktoranta elektroniczne czynności procesowe mogą obejmować również formę bierną (np. niepodjęcie działania lub brak reakcji) i jakie byłyby wówczas skutki prawne?
4. Jakie doświadczenia międzynarodowe (np. Niemcy, Francja, system anglosaski) mogą stanowić punkt odniesienia przy dalszym rozwoju elektronicznych czynności procesowych w Polsce?

Przewodnicząca podziękowała dr hab. Krzysztofowi Woźniewskiemu, prof. UG, a następnie poprosiła Protokolanta mgra Wojciecha Szelestowicza o odczytanie recenzji rozprawy doktorskiej mgra Huberta Kocura przygotowanej przez Recenzenta dr. hab. Radosława Olszewskiego, prof. UŁ, ze względu na jego nieobecność na posiedzeniu, która stanowi Załącznik nr 2 do niniejszego protokołu.

Głos zabrala Przewodnicząca, która podziękowała za odczytanie recenzji i otworzyła dyskusję, a także przypomniała, że pytania Doktorantowi może zadawać każda osoba obecna na posiedzeniu Rady.

Głos zabrał dr hab. Mariusz Nawrocki, prof. US który sformułował trzy pytania:

1. Jak Pan Doktorant ocenia perspektywiczne znaczenie różnicy między protokołem elektronicznym a papierowym w procesie karnym, w kontekście przewagi dokumentu papierowego jako dokumentu dominującego?
2. W jaki sposób należy rozwiązać sytuację, gdy strona kwestionuje zapis papierowy, powołując się na zapis audio-wideo, i czy na tej podstawie można formułować zarzuty co do prawidłowości przebiegu procesu?

3. Jaka jest rola transkrypcji wypowiedzi na tekst w ramach elektronicznej czynności procesowych i czy powinna ona pełnić funkcję ułatwienia, załącznika, czy pełnoprawnego dokumentu procesowego?

Głos zabrał dr hab. Pasquale Policastro, prof. US, który pochwalił podejście metodologiczne Doktoranta, wskazując, że autor w pracy uwzględnił zarówno aspekty historyczne, jak i praktyczne prowadzenia elektronicznych czynności procesowych. Profesor zaznaczył, że proces karny historycznie charakteryzował się rytualnością i symboliką, a wprowadzenie mechanizmów elektronicznych wymagało uwzględnienia bezpieczeństwa procedury oraz integralności dowodów, szczególnie w przypadku stron w trudniejszej sytuacji procesowej. Profesor wskazał również, że rozwój elektronicznej czynności procesowych ma wymiar międzynarodowy, podkreślając znaczenie porównań z innymi systemami, w tym anglosaskim, oraz konieczność zachowania standardów proceduralnych. Profesor zachęcił Doktoranta do uwzględnienia w przyszłych publikacjach porównań rozwiązań zagranicznych i rozważań nad bezpieczeństwem informatycznym czynności elektronicznych, w tym w kontekście protokołów kryptograficznych, oraz do kontynuowania badań nad praktycznym zastosowaniem elektronicznej czynności procesowych w procesie karnym.

Profesor sformułował następujące pytania do Doktoranta:

1. W jaki sposób systemowo dojść do problemu jedności system procesu oraz jak odnosi proces w kontekście jego rytualności i symboliki rozprawy ?

Głos zabrał dr hab. Robert Piszko, prof. US, który sformułował pytania merytoryczne dotyczące treści rozprawy:

1. Które rozwiązania zawarte w rozprawie Doktoranta uważa Pan za szczególnie oryginalne i z których jest Pan dumny, i proszę o powiązanie odpowiedzi z treścią tytułu rozprawy.
2. Jak należy rozumieć użycie terminu „podział” w kontekście czynności procesowych zaprezentowanych w pracy?
3. W jaki sposób w pracy uwzględniono problematykę uczestnictwa osób niepełnosprawnych w procesie, zwłaszcza w kontekście możliwości zdalnego uczestnictwa, oraz jakie znaczenie mają w tym zakresie wprowadzone zmiany regulacyjne?

Dr hab. Robert Piszko, prof. US podkreślił, że pytania te mają na celu zarówno ocenę oryginalności rozprawy, jak i zrozumienie praktycznych aspektów elektronicznej czynności procesowych oraz zapewnienia pełnej dostępności procedur dla wszystkich uczestników procesu.

Głos zabrała dr Karolina Gmerek, która podkreśliła, że Doktorant przygotował znakomity referat i nie wymaga powtórzenia treści. Doktor zwróciła uwagę na szczegółowe opracowanie

przez Doktoranta zmian technologicznych w procesie karnym, które doprowadziły do wyróżnienia nowego rodzaju czynności karnoprosesowej, nazwanego przez niego „E-czynnością”. Zaznaczyła, że z definicji Doktoranta wynika, iż element działania pozostaje przypisany uczestnikowi, co stanowi konstytucyjny wymóg czynności prawnych i procesowych. W związku z tym Profesor sformułowała następujące pytanie:

1. Czy w opinii Doktoranta możliwe jest wprowadzenie do procesu karnego czynności, które nie posiadałyby elementu działania uczestnika, np. byłyby realizowane przez system sztucznej integracji, co oznaczałoby fundamentalną zmianę w rozumieniu czynności procesowych?

Głos zabrał dr hab. Olgierd Bogucki, prof. US, który skupił się na wątku cyfryzacji i informatyzacji czynności procesowych. Profesor odniósł się do analizy kryteriów wyodrębniania zasad w doktrynie, które – zdaniem Doktoranta – nie zostały w pełni spełnione, i sformułował następujące pytania:

1. Które konkretnie kryteria wyodrębniania zasad w doktrynie nie zostały w pełni wypełnione w przypadku zasady cyfryzacji czynności procesowych, i jak Doktorant interpretuje ten fakt?
2. Czy proponowana przez Doktoranta zasada cyfryzacji powinna być rozumiana w sensie dyrektywalnym, jako obowiązująca norma prawa karnego procesowego, czy w sensie opisowym, jako model ukształtowania procesu? Czy możliwe jest, aby obejmowała oba te aspekty jednocześnie?

Głos zabrał dr hab. Krzysztof Wesołowski, prof. US, który zaznaczył, że z uwagi na ograniczenia czasowe Doktorant powinien w pierwszej kolejności odnieść się do uwag recenzentów, a dopiero następnie odpowiedzieć na pytania zadane podczas dyskusji. Profesor podkreślił jednocześnie wysoki poziom merytoryczny rozprawy, w szczególności innowacyjność propozycji wprowadzenia pojęcia „E-czynności” oraz znaczenie analizy relacji między działaniem człowieka a automatyzacją procesów.

Wobec braku dalszych pytań, **Przewodnicząca** udzieliła głosu Doktorantowi i poprosiła o udzielenie odpowiedzi na zadane pytania.

Głos zabrał Doktorant i udzielił odpowiedzi na zadane pytania:

Głos zabrał Doktorant, udzielając odpowiedzi na pytania Recenzentki **dr hab. Ewa Kruk, prof. UMCS**. Doktorant wskazał, że pierwsze pytanie dotyczyło możliwości przesłuchania uczestników postępowania z niepełnosprawnością. Podkreślił, że w jego pracy rozważał korzyści wynikające z informatyzacji procesu karnego, w tym zwiększenie dostępności dla osób z niepełnosprawnościami. Doktorant zaznaczył, że ustawodawca nie określił w sposób wystarczający, jak przesłuchanie na odległość powinno przebiegać zgodnie z art. 177 §1a KPK, co w praktyce stwarza pewne trudności proceduralne.

Doktorant wyjaśnił, że w postępowaniu przygotowawczym przesłuchanie świadka przed komputerem ogranicza zakres obserwacji organu, np. mimiki twarzy czy gestów rąk, które w tradycyjnym przesłuchaniu są widoczne. Zaznaczył jednak, że w postępowaniu sądowym, przy odpowiednim wykorzystaniu narzędzi elektronicznych, organ zyskuje większe możliwości zapoznania się ze środkiem dowodowym, np. poprzez przybliżenie kadru kamery. Wskazał, że e-przesłuchanie świadka daje organowi większe możliwości analizy całości czynności dowodowej. Odnosząc się do podpisywania protokołu z przesłuchania w formie elektronicznej, Doktorant podkreślił, że obecnie nie jest to przewidziane. Świadek podpisuje protokół dopiero po przesłuchaniu, na podstawie art. 152 KPK, z możliwością wskazania przyczyny opóźnienia. Doktorant wskazał, że elektroniczny podpis będzie możliwy wówczas, gdy przesłuchanie będzie mogło odbywać się z dowolnego miejsca, a świadek samodzielnie uwierzytelnia swoją obecność. W zakresie zagrożeń związanych z udostępnianiem akt elektronicznych Doktorant podkreślił korzyści w postaci szybkiego i łatwego dostępu do dokumentów. Jednocześnie wskazał na ryzyko naruszenia integralności danych, np. w wyniku ataku ransomware, przywołując przykład ataku na Alasce w 2020 r. W tym kontekście Doktorant podkreślił, że technologia blockchain mogłaby zwiększyć odporność systemu na tego typu zagrożenia. Zwrócił uwagę, że dotychczas stosowany klucz MD5 jest niewystarczający, a nowocześniejsze algorytmy kryptograficzne mogą zapewnić większe bezpieczeństwo danych. Doktorant wyjaśnił, że przy przesłuchaniu oskarżonego i świadka wspólnym elementem jest miejsce ich przebywania – zarówno oskarżony, jak i świadek mogą znajdować się poza miejscem przebywania organu, co odróżnia e-czynności od tradycyjnych. Odnosząc się do pytania Pana Profesora Woźniewskiego o możliwość zastąpienia zwykłych czynności procesowych e-czynnościami, Doktorant wskazał, że e-czynności wyróżnia przede wszystkim miejsce przeprowadzenia czynności oraz możliwość elektronicznego uwierzytelnienia. Elementem wspólnym z czynnościami tradycyjnymi jest wywoływanie skutków prawnych przez zachowanie uczestnika. Doktorant podkreślił, że na obecnym etapie informatyzacji procesu karnego nie jest możliwe pełne zastąpienie tradycyjnych czynności e-czynnościami. Najbardziej rozsądnym rozwiązaniem jest koegzystencja obu modeli, uwzględniająca uprawnienia uczestników postępowania i cele procesu. W kontekście wykluczenia cyfrowego Doktorant wskazał, że w 2018 r. problem dotyczył 83% gospodarstw domowych, a w 2022 r. – 93%, co świadczy o rosnącym dostępie do technologii. Zaznaczył również, że wśród osób starszych obserwuje się wzrost umiejętności korzystania z nowoczesnych narzędzi, co w przyszłości umożliwi pełniejszą informatyzację procesu. Odnosząc się do protokołów, Doktorant wskazał, że rozwiązanie z procedury cywilnej, w którym protokół główny jest elektroniczny, a załącznikiem protokół pisemny, jest korzystniejsze niż w procesie karnym, gdzie protokół główny jest pisemny, a nagranie audiowizualne stanowi załącznik. Zasugerował wykorzystanie transkrypcji mowy na tekst, co pozwoli na sporządzenie pełnego protokołu pisemnego w trakcie trwania rozprawy, przy zachowaniu kontroli przez protokolanta. W kwestii rytualności i symboliki rozpraw Doktorant podkreślił, że rozprawy powinny być otwarte dla publiczności, ale w sposób kontrolowany – np. poprzez elektroniczne karty wstępu

– aby uniknąć nadużyć. Odnosząc się do wykorzystania sztucznej inteligencji, Doktorant stwierdził, że w polskim procesie karnym przez najbliższe 10 lat nie będzie ona wykorzystywana do orzekania ani podejmowania czynności procesowych, poza wsparciem w przeszukiwaniu danych i bazach prawnych. W zakresie oceny zasady cyfryzacji Doktorant wskazał, że większość kryteriów społecznych i proceduralnych nie jest spełniona. Jedynie kryterium oryginalnych cech konstytutywnych – elektroniczna forma procesowa – zostało spełnione. W związku z tym zasada nie powinna być obecnie przyjęta, choć w przyszłości może zyskać znaczenie.

W tym miejscu głos zabrala Recenzentka dr hab. Ewa Kruk, prof. UMCS, która uznała odpowiedź Doktoranta za wyczerpującą, jednocześnie podkreślając konieczność zachowania ostrożności przy stosowaniu e-czynności w postępowaniu przygotowawczym.

Głos ponownie zabrał Doktorant, który podkreślił, że jego stanowisko uwzględnia obecne ograniczenia techniczne i proceduralne, a postulaty mają charakter perspektywiczny, wskazując kierunki dalszej informatyzacji procesu karnego.

Głos zabrała Przewodnicząca, kierując do uczestników posiedzenia pytanie o ewentualne dalsze pytania bądź chęć wypowiedzi. W związku z brakiem dalszych zgłoszeń, Przewodnicząca poinformowała zgodnie z § 41 uchwały Senatu Uniwersytetu Szczecińskiego Nr 99/2023, że Kandydat, Promotor i Promotor pomocniczy mogą uczestniczyć jedynie w części posiedzenia Rady Naukowej Instytutu dotyczącej ogłoszenia wyników głosowania w sprawie nadania albo odmowy nadania stopnia naukowego doktora. W posiedzeniu Rady Naukowej mogą wziąć udział Recenzenci. W związku z tym Przewodnicząca poprosiła Promotora, Promotora pomocniczego, Kandydata, a także zaproszonych gości i członków Rady Naukowej niebiorących udziału w głosowaniu o opuszczenie sali.

CZĘŚĆ NIEJAWNA

Głos zabrała Przewodnicząca i otworzyła dyskusję nad publiczną obroną rozprawy doktorskiej mgra Huberta Kocura. Przewodnicząca poprosiła Recenzentów oraz członków Rady Naukowej, którzy zadawali pytania o ocenę wypowiedzi Doktoranta.

Głos zabrał Recenzent dr hab. Ewa Kruk, prof. UMCS,

[REDACTED]

Głos zabrał Recenzent dr hab. Krzysztof Woźniewski, prof. UG, [REDACTED]

[REDACTED]

Głos zabrał dr hab. Mariusz Nawrocki, prof. US, [REDACTED]

[REDACTED]

Głos zabrała Przewodnicząca, [REDACTED]

[REDACTED]

Głos zabrał dr hab. Robert Piszko, prof. US: [REDACTED]

[REDACTED]

[REDAKTED]

Głos zabrał dr hab. Olgierd Bogucki, prof. US, [REDAKTED]

[REDAKTED]

Głos zabrała Przewodnicząca, [REDAKTED]

[REDAKTED]

Głos zabrała Przewodnicząca, która zarządziła głosowanie w sprawie przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej mgra Huberta Kocura. W związku z brakiem zgłoszeń w dyskusji Przewodnicząca poprosiła Komisję Skrutacyjną o rozdanie kart do głosowania.

Głos zabrał Przewodniczący Komisji Skrutacyjnej dr hab. Olgierd Bogucki, prof. US, który ogłosił wyniki głosowania.

Podjęcie uchwały w sprawie przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej
mgra Huberta Kocura

Uprawnionych: 26

Obecnych: 13
Głosy nieważne: 0

lp.	imię i nazwisko	Tak	nie	wstrzymał się
1.	mgr Hubert Kocur	13	0	0

Głos zabrała Przewodnicząca, która zarządziła głosowanie w sprawie nadania stopnia doktora w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki prawne mgr Hubertowi Kocurovi. W związku z brakiem zgłoszeń w dyskusji Przewodnicząca poprosiła Komisję Skrutacyjną o rozdanie kart do głosowania.

Głos zabrał Przewodniczący Komisji Skrutacyjnej dr hab. Olgierd Bogucki, prof. US, który ogłosił wyniki głosowania.

Podjęcie uchwały w sprawie nadania stopnia doktora w dziedzinie nauk społecznych,
w dyscyplinie nauki prawne mgr Hubertowi Kocurovi

Uprawnionych: 26
Obecnych: 13
Głosy nieważne: 0

lp.	imię i nazwisko	Tak	nie	wstrzymał się
1.	mgr Hubert Kocur	13	0	0

Głos zabrała Przewodnicząca, która ogłosiła, że Rada Naukowa Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego przyjęła uchwałę w sprawie nadania mgr Hubertowi Kocurovi stopnia doktora w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki prawne.

CZĘŚĆ JAWNA

Głos zabrała Przewodnicząca i poinformowała Doktoranta oraz pozostałych obecnych na posiedzeniu, że Rada Naukowa Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego na dzisiejszym posiedzeniu podjęła dwie uchwały. Pierwsza uchwała o numerze 26/2025 w sprawie przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej mgra Huberta Kocura. Druga uchwała o numerze 27/2025 w sprawie nadania stopnia doktora w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki prawne mgr Hubertowi Kocurovi. Następnie Przewodnicząca pogratulowała dr Hubertowi Kocurovi.

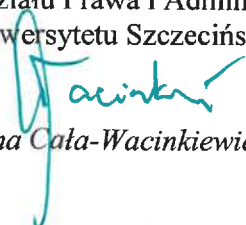
Głos zabrał dr Hubert Kocur, który podziękował wszystkim obecnym, a w szczególności władzom Wydziału Prawa i Administracji US, a następnie nawiązał do swoich wspomnień z czasu pracy i studiów na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego. Doktor wyraził radość z możliwości spełnienia jednego ze swoich marzeń i podkreślił, że choć pochodzi z Zielonej Góry i studiował na Uniwersytecie Zielonogórskim, po kilku latach pracy w Szczecinie poczuł się związany z Uniwersytetem Szczecińskim i tym wydziałem, gdzie naprawdę dobrze się czuje. Doktor podziękował Promotor prof. dr hab. Hannie Paluszkiwicz za nieocenione wsparcie, seminaria oraz wskazówki podczas całej drogi naukowej. Wyraził także wdzięczność Recenzentom za życzliwość, cenne uwagi oraz możliwość udoskonalenia rozprawy doktorskiej. Następnie dr Hubert Kocur podziękował przyjaciołom z Zespołu Badawczego Prawa Karnego Procesowego – zarówno obecnym, jak i tym, którzy nie mogli przybyć, ale wspierali go sercem i duchem. Podkreślił, że byli dla niego ogromnym wsparciem w trakcie pracy nad doktoratem. Doktor wyraził również wdzięczność przyjaciołom ze Szkoły Doktorskiej, którzy wspólnie z nim przebyli doktorancką drogę, oraz studentom z Koła Naukowego Ultima Ratio za dyskusje podczas ćwiczeń z prawa karnego, zainteresowanie tematami procesu karnego i obecność na posiedzeniu. Podziękował także Pani Joannie Tuńskiej za ogromne wsparcie w formalnym procesie związanym z obradami. Dziękował również swoim rodzicom, dziadkom, przyjaciołom – w szczególności najbliższemu przyjacielowi, który nie mógł być obecny. Przede wszystkim podziękował swojej przyszłej żonie za ogromne wsparcie, wskazując, że praca powstała dzięki niej i dla niej. Na sam koniec dr Hubert Kocur serdecznie podziękował wszystkim obecnym i życzył owocnych obrad w ramach kolejnej obrony.

Głos zabrała Przewodnicząca, która jeszcze raz pogratulowała dr Hubertowi Kocurovi oraz podziękowała recenzentom za podjęcie się trudu recenzowania pracy i zaszczylenia Rady swoją obecnością. Zaprosiła ich również serdecznie ponownie do Szczecina. Wobec wyczerpania porządku obrad Przewodnicząca zamknęła posiedzenie Rady Naukowej Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego.

Protokolant

mgr Wojciech Szelestowicz

Przewodnicząca Rady Naukowej
Wydziału Prawa i Administracji
Uniwersytetu Szczecińskiego

dr hab. Ewelina Cała-Wacinkiewicz, prof. US